

VOGELEN ROND NOORDWIJK

Op een zaterdagochtend zouden we met de jeugdgroep het Zuid-Hollands Landschap gaan inventariseren. Om ongeveer 7.45 uur was iedereen aanwezig. Iedereen trok naar zijn eigen kavel om daar onder bekwame leiding te beginnen. De heren Passchier, Verweij, Cramer en Glasbergen waren aanwezig. Er was veel te horen, zanglijsters, merels, winterkoningen en roodborstjes. Zo tussen de bedrijven door werden er ook veel leuke dingen gezien zoals ijsvogel, waterral, houtsnip en kleine bonte specht (lachend en roffelend). Ook vlogen er nog 9 grauwe ganzen over.

Na afloop splitste de groep zich. Een deel trok het bos weer in, terwijl enige anderen (waaronder ikzelf) achter Offem langs weer op huis aangingen. Achter Offem zaten in de elzen aan het begin van het weggetje enkele sijzen. Een eindje verderop zaten een paar vinken en een keep. Bijna bij de Herenweg vlogen nog 5 niet nader te determineren plevieren over.

's Middags ben ik nog even langs de Leidsevaart gereden om te kijken of daar nog iets te zien was. Aan het begin zat een dodaars, die op mijn nadering onderdook en wel een minuut onderbleef, om een eindje verderop weer op te duiken. In een weiland stond mijn eerste grutto van dit jaar. Langs de zijkant van een klein slotje zat een watersnip, die zich in het geheel niet door mij bedreigd voelde. Nog nooit heb ik een watersnip zo goed gezien als toen. Op een meter of 8 zat hij doodkalm in de grond te pikken.

Nou had ik reeds van verschillende kanten vernomen dat er een Casarca langs de vaart moest zitten. En ja hoor langs een klein slotje zat hij. Steeds keek hij even rond of er geen gevaar dreigde. Boven op de brug aangeland vlogen door mij opgejaagd, een heleboel spreeuwen, kieviten, scholeksters, een reiger en een grote groep voor mij onbekende steltlopers op. De groep splitste zich in tweeën, een stuk of 30 vlogen recht over mij heen, terwijl het andere gedeelte de kant van zee op vloog. Aan de groep die recht over mij heen vloog, kon ik zien dat het plevieren waren.

Ik ben toen via Noordwijkerhout over de Bronsgeest weer teruggereden. Wie schetst mijn verbazing, toen ik op een weilandje vlak bij Noordwijk de wegge-vlogen plevieren weer zag zitten. Nu lieten ze zich heel gemakkelijk benaderen, zodat het nu geen probleem was vast te stellen dat het goudplevieren waren.

Voordat ik naar huis doorreed, ging ik nog even achter Offem langs. De meeste mensen stoppen als ze het Varkensboslaantje overgaan bij de brug, maar je kan ook heel leuke dingen zien als je rechtdoor de weilanden inrijdt. Toen ik halverwege het weggetje even stopte om een eend te bekijken, schoot er voor mijn voeten een watersnip weg. Ik wist waar deze geland was, dus ik sprong over de sloot en liep het weiland in om hem nog een keer te bekijken. Nauwelijks had ik tien passen gedaan of er vloog alweer een watersnip weg. Deze vloog naar een eilandje evenals de vorige. Bij goed bekijken van dat weilandje bleken er geen twee maar dertien watersnippen te zitten. Toen ben ik maar naar huis teruggekeerd.

De volgende dag was het aantal goudplevieren aangegroeid van achttien tot eenenvijftig. Het aantal watersnippen was afgenomen tot zes. Ze kregen ook nog even gezelschap van twee oeverlopers, welke echter al gauw weer verdwenen. Bij de brug zat nog een dodaars. De dag daarop waren ze allemaal weer verdwenen.

Rob de Mooy